

ὉΡΘΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

ἑβδομαδιαία ἔκδοσις τῆς ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ὉΡΘΟΔΟΣΗΣ ἘΝΩΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε.)

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος

13 ΙΟΥΛΙΟΥ 2018 Συναξίς Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου Ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου, Γολινδοῦχ μάρτυρος

ΕΤΟΣ ΝΗ' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2220

Τριπλὸς διχασμὸς διπροσώπων πολιτικῶν

Ὁ Μ. Φώτιος κατασχέει εἰς τοὺς «Μηδισάντας» ἢ «Δυτικισάντας»
Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Μεγάλου Φωτίου, ἐμφανίζεται ἕνας ἐσωτερικὸς ἐθνικοθηρησκειτικὸς διχασμὸς εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμοσύνην. Τὸ ἔρωτημα ποῦ ἐτίθετο πάντοτε εἰς Ἐθνικὴν καὶ Ἐκκλησιαστικὴν βᾶσιν περιελάμβανε τὸ ἀντίστοιχον δίλημμα: Νὰ σκύ-

βωμεν πολιτικῶς τὸ κεφάλι εἰς τοὺς δυτικούς; Νὰ δεχώμεθα τὰς αἰρέσεις καὶ ἔξουσίας τοῦ Ἐπισκόπου, τότε, τῆς Ρώμης; Ὁ Μέγας Φώτιος ἀπαντοῦσε ΟΧΙ, ὅπως καὶ οἱ ἅγιοι καὶ ἡρώες μας.
Οἱ δειλοὶ ἢ πουλημένοι ἀντίπαλοί του, συντηροῦσαν παλαιότερα τὴν «Προδοτικὴ Ἀρχή» τῆς φυλῆς μας. Πάντοτε ἐγίνοντο

Γράφει ὁ κ. Ἀντώνιος Χαράλαμπος
«Θλιβεροὶ ὀδοιπόροι πρὸς τὰ Σούσα». Ἦσαν οἱ περιφημοὶ τότε «Μηδισάντες», ποῦ ἀργότερα μετῆλαχθησαν εἰς «Δυτικισάντας» ἢ «Τουρκισάντας». Ἐἰς τὸν «Τριπλὸν διχασμὸν», ποῦ σύντομα καταγράφωμεν, οἱ πάντοτε ἠτημένοι «Μηδισάντες», ἀπατώνται οἰκτρῶς νομίζοντες ὅτι τῶρα θὰ κερδίσουν ὡς «Δυτικισάντες». Θὰ ἐπαναληφθῇ ἡ νίκη τοῦ Μεγάλου Φωτίου μὲ μεγαλύτερα λαμπρότητα.
Ὁ κ. Τσιπρας χερότερος ἀπὸ τὸν κ. Ἐρντογάν;
Εἶναι ἀναμφισβήτητὴ ἀλήθεια ὅτι ὁ μεγα-

λύτερος ἐχθρὸς τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ Τουρκία. Ἡ γενικὴ ἀσάθεια ποῦ προκαλεῖ εἰς τὴν περιοχὴν, ἡ κατοχὴ τῆς Κύπρου, αἱ συνεχεῖς παραβάσεις τοῦ ἐναερίου χώρου, αἱ προκλητικὰ παραβάσεις τῶν θαλασσίων συνόρων, ἡ παράνομος προώθησις προσφύγων/μεταναστῶν, ἡ ἀνευ κατηγοριῶν κρήτησις τῶν δύο Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, ἡ χρηματοδότησις τζαμιῶν εἰς τὰς χῆρας, μὲ τὰς ὁποίας συνορεύουμεν, ἡ διεκδίκησις ῥόλου εἰς τὸ Τέμενος τῶν Ἀθηνῶν καὶ πολλὰ ἄλλα καθιστοῦν τὸν κ. Ἐρντογάν τὸν πλέον ἐπικίνδυνον διὰ τὴν πατρίδα μας.
Παραλλήλως ὁμως ἀποκαλύπτεται ἡ πολυεπίπεδος ἀνικανότης τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Τσιπρας, χωρὶς βεβαίως νὰ εἶναι περισσόν. **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.**

Τὰ Σκόπια δὲν εἶναι ὤριμα γιὰ νὰ ἀρθῇ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχίσμα!

ΘΑΥΜΑΣΑΤΕ ΤΟΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΝΑ ΕΚΠΟΛΙΤΙΖΗ ΛΑΟΥΣ

Ἄνομοι διχάζουν τὴν ψυχὴν τοῦ Ἔθνους

Οἱ Πολιτισμοὶ διαλύονται ἀπὸ ἐσωτερικοὺς διχασμοὺς
Εἶναι σέ ὄλους μας γνωστὸ ὅτι οἱ πολιτισμοὶ καὶ τὰ ἔθνη ἀφανίζονται σχεδὸν πάντοτε ἀπὸ ἐσωτερικὰ αἶτια. Καὶ αὐτὸν τὸν κίνδυνον διατρέχει ἡ Πατρίδα μας μὲ τὸν ἐσωτερικὸ διχασμὸ ποῦ προκαλοῦν οἱ νῦν ἐξουσιάζοντες.
Ὁ διακεκριμένος Βρετανὸς Ἱστορικὸς Ἄρνολτ Τόυμπτ (Arnold J. Toynbee, 1889-1975), μετὰ ἀπὸ πολλὰς μελέτας διατυπώνει τὴν ἀποψηὸς ὅτι ἀπὸ τὴν ἱστορίας κατέρρευσαν 21 Πολιτισμοὶ καὶ δὲν ὑπάρχουν πλέον ἐπάνω στὴν γῆ. Ἀπὸ αὐτοὺς οἱ 19 κατέρρευσαν ἀπὸ ἐσωτερικὰ αἶτια (διαφθορὰ, προδοσίαι, διαμάχαι κ.τ.λ.) καὶ μόνον 2 ἀπὸ ἐξωτερικοὺς ἐχθροὺς.
Ἐπίσης, ἐμβαθύνει τὴν ἀποψηὸς προσθέτωντας ὅτι, «οἱ Πολιτισμοὶ, ὅταν χάνονται, εἶναι θύματα αὐτοκτονίας, ὄχι δολοφονίας».
Μία παρατήρησις τραγικὰ ἐπίκαιρη, μὲ ὅσα συμβαίνουν σήμερον στὸ Δυτικὸ μας κόσμον, ποῦ αὐτοκτονεῖ, ἀλλὰ καὶ στὴν Πατρίδα μας ποῦ θέλει νὰ **Συν-Αυτοκτονήσῃ** μὲ τὴν Δύση!... **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.**

Ἡ ἄλλη πολιτικὴ ὡς μετάληψις ἀγιότητος

Ὁ Ἅγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος θεωρεῖ τὴν ἐν Χριστῷ παιδείαν, τὴν ὁποία ταυτίζει μὲ τὴν ἀσκησιν, ὡς μετάληψις ἀγιότητος. Ὁ βαθύτατος κριτικὸς πατὴρ τῆς κοινωτικῆς ἀκαταστασίας τῆς ἐποχῆς του, Ἅγ. Γρηγόριος Νύσσης, ἀναζητῶντας τὸ νόημα τῆς ἀληθοῦς δικαιοσύνης, ξεπερνᾷ τὴν τότε κοινὴ ἀντίληψιν, ἡ ὁποία εἶχε ἐνωματωθεῖ καὶ στὸ Ρωμαϊκὸ Δίκαιο καὶ ἡ ὁποία, ἐθεώρει ὅτι δικαιοσύνη εἶναι ἡ ἰκαδότησις νὰ ἀποδοθῇ κάποιος σὲ ἕνα ἄλλο ἐκεῖνον ποῦ τὸν ἀνέκει, jus suum quique tribuere. Ὁ Ἅγ. Γρηγόριος θεωρεῖ ὅτι ἡ δικαιοσύνη μὲ αὐτὸ τὸ περιεχόμενον εἶναι ἀναποτελεσματικὴ, γιὰ τὴν ἡλικία ἀποδοθῆναι οἱ κενδοδοξοὶ καὶ οἱ καιροσκοποὶ, οἱ ὁποῖοι ἐνῶ μὲ τὰ λόγια τῆν ἵπτανουν, στήν πράξιν τὸ μόνο ποῦ ἐφαρμόζουν εἶναι τὴν πλεονεξίαν καὶ τὴν ἀδικίαν. Ὁ Ἅγιος πατὴρ δὲν ἐλέγχει μόνον τοὺς ἐφαρμοστές αὐτοῦ τοῦ εἴδους τῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ τὰς ψεύτικες διδασκαλίας τῶν θεωρουμένων ὡς σοφῶν στὴν ἐποχὴ του, οἱ ὁποῖοι δημιουργοῦσαν μία λανθασμένη περὶ δικαιοσύνης ἰδέαν.
Στὸν Ἅγ. Γρηγόριον Νύσσης ἡ δικαιοσύνη ἔχει τριπλὴ σημασία: Α) Εἶναι μία συγκεκριμένη ἀρετὴ, ἡ ὁποία κατευθύνει τὸν ἄνθρωπον στὸ νὰ ἀναζητῇ τὸ δίκαιον σὴν σχέσιν ποῦ μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Β) Διευρύνει αὐτὴν τὴν ἰδέαν καὶ περιλαμβάνει τὸ σύνολο τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, ποῦ κατ' οὐσίαν σημαίνει τὸν τέλει Χριστιανὸν. Γ) Ἄπ' τῆς **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.**

Ἐφίστανται οἱ διακριτοὶ ρόλοι! Ποία ἡ ἔννοια τοῦ “χωρισμοῦ”;

Τοῦ κ. Β. Χαράλαμπος, θεολόγου
Ποία εἶναι ἔννοια τοῦ χωρισμοῦ Ἐκκλησίας - Κράτους, ἀφοῦ οἱ διακριτοὶ ρόλοι ἐφίστανται, μὲ βᾶσιν τὸ συνταγματικὸ πλαίσιο; Τί εἶναι ἐκεῖνον ποῦ καθιστᾷ ἀδήριτη ἀνάγκη τὸν καλούμενον χωρισμὸ Ἐκκλησίας - Κράτους; Ἐνοχλεῖ μήπως ἡ πομπαντικὴ ἔγνοια καὶ φρονιτιδὰ τῆς Ποιμαντορίας Ἐκκλησίας γιὰ τοὺς Ὁρθοδόξους πιστούς, ποῦ ἀποτελοῦν τὴν συντριπτικὴ πλειοψηφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, σὲ νὰ ἐκφράξῃ τὴν ἀντίθεσιν τῆς σέ θέματα τὰ ὁποῖα ἡ Πολιτεία προωθεῖ μὲ τὴ θέσπισιν σχετικῶν νόμων, **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.**

Ὄταν οἱ Πανεπιστημιακοὶ παρερμηνεύουν τοὺς Πατέρας

Δημοσιευόμενον ἐπιστολὴν τῆς ἱ.Μ. Ὁσίου Γρηγορίου Ἀγίου Ὁρους, ἡ ὁποία ἀπεστάλη πρὸς τὸ περιοδικὸν «Συναξί» διὰ θέσεις τοῦ κ. Δημ. Μόσχου περὶ τοῦ διαλόγου μὲ τοὺς Ἀντικαθολικιστοὺς, ποῦ ἀνέδειξε ἐν πρωτοσελίδῳ τοῦ ὀ.Ο.Τ.». **Ἐν Ἁγίῳ Ὁρει** τῆ 15ης Ἀπριλίου 2018
Ἀγαπητὴ κ. Παπαθανασίου, Χριστὸς Ἀνάστη!

Στὸ τεύχος 143/2017 τοῦ περιοδικοῦ «Συναξί» περιλαμβάνεται τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Δημ. Μόσχου μὲ τίτλον «Ὁ διάλογος μὲ τὴς ἀρχαίας Ἀνατολικὰς Ἐκκλησίας ὡς κριτήριον Ἐκκλησιαστικῆς λειτουργίας (μὲ ἀφορμὴν μίαν ἔκδοσιν τῆς Κριστίν Σαγιῶ — Christine Chaillet)». Σὲ αὐτὸ ὑποστηρίζεται ὅτι τὰ πορίσματα τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου μὲ **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.**

Συγκρίνατε μὲ τὸ ποῖον καὶ τὴν στάσιν τῶν συγχρόνων πολιτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἡγετῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ...

Τοῦ Ἱερομονάχου Δαμασκηνοῦ, ἐκ τοῦ ἀσκητηρίου τοῦ Φιλαδέλφου ἐν Ἁγίῳ Ὁρει

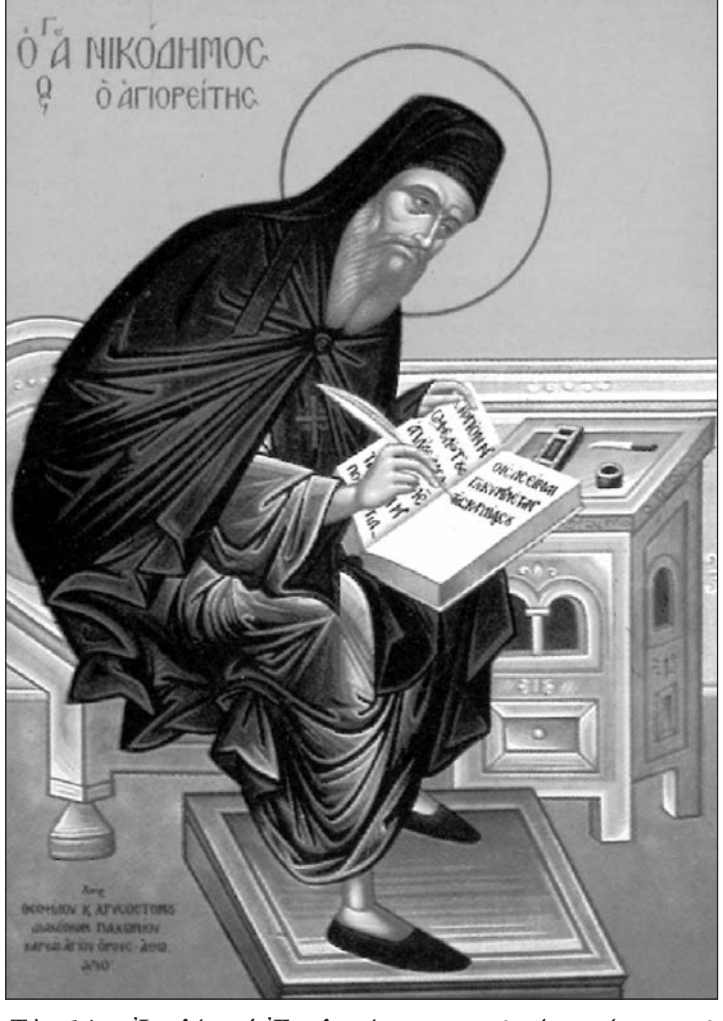
Οἱ Σεβ. Διδυμοτεῖχον, Κοζάνης, Βεροίας, Καστορίας καὶ Κίτρους εἰς τὸ πρόσφατον μεγαλειώδες συλλαλητήριον εἰς Βεργίναν (09.07.2018)

Ἡ σχέσηισ τῶν τεσσάρων «Π»

Γράφει ὁ κ. Παναγιώτης Κατραμάδος
Πῶς σχετίζονται τὸ κτῆμα «Προμηθέας», τὸ Πατριαρχεῖον Κων/λεως, τὸ ἴδρυμα Πατερικῶν Μελετῶν καὶ ἡ Πεμπτουσία;
Παραδοχὴ ἀνικανότητος
Γνωρίζωμεν ὅτι οἱ Ἅγιοι ἀρνοῦνται πεισμονῶν καὶ ἀνοητικῶν νὰ ἐπιστρέψουν τὰ γλυπτά τοῦ Παρθενῶνος. Εἰς τὴν ἰδίαν συνχότην συννίζονται καὶ ἄλλοι μεγαλοκλέφται. Οἱ Ἕλλησι κατακρατοῦν ἀγάλλματα: τὴν Νίκην τῆς Σαμοθράκης, τὴν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου κ.τ.λ. εἰς τὸ Παρίσι (Μουσεῖον τοῦ Λούβρου), Ταυτοσημοὶ καὶ οἱ Γερμανοὶ, ποῦ ἐπιδεικνύουν προκλητικῶς εἰς τὰ μουσεῖα τοὺς εἰς τὸ Βερολίνον, τὰ 12.000 κατακλεμμένα μνημειακά ἔργα ἀπὸ τοὺς Ναζὶ κατὰ τὴν κατοχὴν (1941-44).
Μὲ τὴν πράξιν αὐτὴν οἱ λεγόμενοι Πολιτιστικοὶ Ἑυρωπαϊκοὶ, παραδέχονται ὅτι εἶναι ἐπίγονοι κλεπτῶν, Βαρβάρων καὶ Ναζιστῶν. Χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνωνται, υἱοθετοῦν τὰ βαρβάρικα ἔργα τῶν προγόνων τους. Ἐπιβεβαιώνουν περὶτῆρα τὰ ἀκατάλυτα λόγια τοῦ Κυρίου μας: «ὡστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι οἱ ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας» (Ματθ. κγ' 31).
Καί... κάποι βαρβαρότερον, ποῦ ὀφείλουεν νὰ ἐπιστῆναι οἱ πραγματικοὶ **διανοούμενοι** αὐτῶν τῶν λαῶν. Μὲ αὐτὰ τὰ ἔργα, ἀποδέχονται ὅτι δὲν ἔχουν οἱ ἴδιοι **δημιουργήσει Πολιτισμὸν** καὶ ἐπιδεικνύουν μόνον τὰ ἔργα ἄλλων ἑθνῶν λαῶν, **κλεμμένα** καὶ ὑπεξαιρεθέντα.
Τὸ ἴδιον ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ μὲ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὰς ἄλλας Μικρασιατικὰς Μητροπόλεις. Ἄντι νὰ ἐργασθῶν εἰς τὰ ποινιά τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καὶ εἰς τοὺς Κρτυποχριστιανούς, ἀναζητῶν **ἀντικανονικὰ** δικαιώματα εἰς ξένας Μητροπόλεις καὶ Ἐκκλησίας τῆς Βορείου Ἑλλάδος καὶ τῆς Διασπορᾶς.
Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, παραδέχονται ὅτι δὲν ἐπιτελοῦν ἰδικὰ τῶν πνευματικῶν ἔργα καὶ δὲν καλλιεργοῦν τὸν οἶκτον Ἄμπε-

Διὰ νὰ ἀξιολογήσῃ τις τὴν κατάσταση τῶν Σκοπιῶν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ σχίσμα τῆς ψευδομακεδονικῆς Ἐκκλησίας, πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ Σκοπιανοῦ ζήτηματος, ἵνα μὴ ὀδηγήσῃ τὴν κοινὴν γνώμην εἰς ἐσφαλμένα συμπεράσματα.
Τὰ Σκόπια τελοῦν σὲ σχίσμα μὲ ὅλας τὰς ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ ἔτος 1967, ὅτε ἀπεσχίσθησαν ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Σερβίας.
Ἐχρησιμοποίησαν τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχίσμα, διὰ νὰ θεμελιώσουν τὸ ψευδοπρωτομακεδονικὸν ἔθνος καὶ προσέκρουσαν εὐθὺς πρὸς τὴν ἐν Κων/πόλει Σύνοδον τοῦ 1872 μ.Χ., ἣς κατεδίκασεν τὸν ἐθνοφυλετισμὸν, ὡς βᾶσιν δημιουργίας αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας καὶ κράτους.
Ἐξεμεταλλεύθησαν τὴν ὀρθο- **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.**

Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης

Τὴν 14ην Ἰουλίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Πατρός ἡμῶν Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου.
Ἀνοτέρω εἰκὼν τοῦ Ἁγίου προερχομένη ἐκ τοῦ χωροστῆρος τῆς Ἀδελφότητος τῶν Παχωμαίων Ἁγίου Ὁρους.

Μνήμη ἑνὸς λησμονημένου Ἁγίου

Κύριε Διευθυντά, χαίρειτε ἐν Κυρίῳ.
Διαβάζοντας εἰς τὸ φύλλον τοῦ «Ο.Τ.» Νο 2218, τῆς 29ης Ἰουλίου 2018 τὴν ἐπιφυλλίδα, μὲ τίτλον «Ἦτο ἀκράσις ὁ Ἅγ. Μάρκος ὁ Εὐγενικός;» ἐδοξάσαμε τὸν Πανάγιον Τριαδικὸν Θεόν, ποῦ καὶ εἰς τὰς χαλεπὰς ἡμέρας, ποῦ ζοῦμε, ὑπάρχει ἡ γνησιὰ φωνὴ τοῦ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ» καὶ μὲσα ἀπὸ τὰς στήλας του, προβάλλει ἕνα δυστυχῶς λησμονημένον ἅγιον.
Πόσοι Ἐπίσκοποι, πόσοι ἱερεῖς, πόσοι ἱεροδίακονοὶ καὶ μοναχοὶ μας γνωρίζουν ὅτι ἡ ἅγια μας Ἐκκλησία τὴν 23ην Ἰουλίου τιμᾷ τὴν μνήμην τῆς κοιμήσεως τῆς ἡγετικῆς μορφῆς τοῦ ἀθηνωποικτοῦ ἁγίου, τοῦ Ἁγίου Μάρκου; Μάλιστα ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἁγίου, Ἰωάννης, ἔχει γράψῃ τὴν ἀκολουθίαν του, ἀλλὰ δυστυχῶς εἰς τὰς Μηνιαίας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας δὲν ὑπάρχει ἡ ἀκολουθία, ἡ ὁποία ψάλλεται τὴν 19ην Ἰανουαρίου καὶ τὴν 23ην Ἰουλίου, διότι ἐπιθυμοῦν νὰ μὴ δοξάζεται ὁ Ἅγιος Μάρκος, λόγῳ τῆς γενναίας καὶ ἐντίμου στάσεώς του, ἐναντι τῶν φιλωνητικῶν καὶ Δυτικῶν. Ὁ μοναδικὸς ἱ.Ναός **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.**

Μαθητεία εἰς τὸν π. Γεώργιον Φλωρόφσκυ ΣΥΜΦΩΝΕΙ Ο Π. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΟΦΣΚΥ ΜΕ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΠΕΡΓΑΜΟΥ; «Ἡ Ἀλήθεια ἐλευθερώσει υμᾶς»

Ὁ πατὴρ Γεώργιος Φλωρόφσκυ ἔχει χαρακτηρησθῆναι ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους θεολογούς τοῦ 20οῦ αἰῶνα. Εἶναι ἀπὸ τοὺς πρώτους, ἀν ὄχι ὁ πρώτος, ποῦ ἦρθε πρὶν ἀπὸ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον διακήρυξε τὴν ἐπίγειον ἀνάγκη τῆς ἐπιστροφῆς στοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μὲ πνεῦμα μαθητείας καὶ μὲ σκοπὸ τὸν ἔπαινον τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦ κόσμου. Κεντρικὸς ἀξόνας τῆς θεολογίας του εἶναι ὁ τονισμὸς τῆς ἀξίας τῆς (ἱερᾶς) ἱστορίας, δηλαδὴ τῆς κρίσιμότητος τῆς συνέργειας τοῦ Ζώντος Θεοῦ καὶ τῶν συγκεκριμένων ἀνθρώπων, προκειμένου προσευχῆσαι («instaurare») νὰ ἀνακατασκευασθῶν τὰ πάντα ἐν Χριστῷ. Ὡς ἐκ τούτου ἤρθε σὲ σάφη καὶ ἀποφασιστικὴ ἀντίθεσις μὲ τὸ κυρίαρχον στὸν 20ο αἰῶνα —καὶ ὄχι μονοϊδεαλιστικὸ μεταφυσικὸ πνεῦμα ποῦ διαιωνοῦνται, κατὰ τὴν σχετικὴν **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.**

ἙΠΙΦΥΛΛΙΔΑΣ Ἡ ὉΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ

Προβληματισμὸς διὰ τὰ μέσα ἐνημερώσεως

Μία ἀνέκδοτος ἐπιστολὴ τοῦ Φ. Κόντογλου
Ἐν Ἀθῆναις τῆ 18η Μαρτίου 1959
Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐθν. Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας ἐνταῦθα
Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι εὐρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκη νὰ διακόψω τὰς διὰ τοῦ ραδιοφώνου θρησκευτικὰς ὁμιλίαις μου, λόγω τῶν πολλαπλῶν πνευματικῶν ἀποσχιστῶν ἀπὸ μου, ὡς τοῦτο μετὰ τὴν τρίτην ὁμιλίαν μου, ἡ ὁποία θὰ μεταδοθῇ τὸ προσεχὲς Σάββατον.
Εὐχαριστῶ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία μὲ ἐτίμησε, κατ' ἀλλεξασὰ μετὰ τῶν ὁμιλιῶν τοῦ Ραδιοφώνου, λαβούσα μάλιστα τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν χωρὶς τὴν ἐν καιρῷ ἐνημέρωσίν μου.
Ὄντως, ἀπὸ καιροῦ, ἐκπρόσωποι τοῦ Ἰδρύματος μοῦ ἐξέφρασαν εὐγενῶς τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μετᾶσχω τῶν ὁμιλιῶν ἀπὸ ἐξουστῶν ἐξουστῶν νὰ διαπαιδαγωγῶσι τοὺς ἀκράτους, ἀλλ' ἐγὼ ἠρνήθην, λόγω τῶν πνευματικῶν ἀσχολιῶν μου, ἀλλὰ καὶ ἄλλων τινῶν αἰτίων. Ἐν ἐκ τούτων εἶναι ἡ μικρὰ σημασία ποῦ ἀποδίδεται ἀπὸ τὸ ἴδρυμα εἰς τὴν συνεργασίαν κάποιων πνευματικῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι εἶνε εἰς θέσιν νὰ εἰποῦν πράγματα τινα σημαντικά διὰ τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ μας, ἰδίᾳ σχετικὰ μὲ τὴν παράδοσιν, ἔθνηκα καὶ θρησκευτικῶν.
Ὡς ἐκ τούτου, παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἐκφρασθεῖσθαι κατὰ καιροὺς ζωντῶν ἐπιθυμιῶν ἐκ μέρους τοῦ Ἰδρύματος, νὰ δώσω μίαν σεῖσαν ὁμιλίαν ἐπὶ θεμάτων ζωτικῆς σημασίας, διὰ τὰ ὅποια διψᾷ πρᾶγματι ὁ λαός μας, καὶ παρ' ὅτι, ὡς εἶπον ἀνωτέρω, ἐδέχθην τὴν συνεργασίαν, ἀπᾶς αὐτὴ ἀπερασίως ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῆς ὕλης Ἐπιτροπῆν, ἐν τούτοις ἐλαχίστην σημασίαν ἔδωθον εἰς τὴν μετᾶδοσιν τῶν ὁμιλιῶν αὐτῶν, καὶ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐμφάνισιν αὐτῶν, τῆ

συνοδεία ὀλίγης σοβαρᾶς βυζαντινῆς μουσικῆς, καὶ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ὥραν καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς μετᾶδοσεως. Πράγματι, ὡς ὦρα μετᾶδοσεως ὥρισθαι ἔπρεπε ἰσῶς ἀκατάλληλος διὰ θρησκευτικὰς ὁμιλίαις, ἤτοι 4 καὶ 45 τοῦ Σαββατίου, ὦρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἐλαχίστοι ἡμῶν ποῦ ν' ἀκούσουν τὸ ραδιοφῶνον, λόγω τῶν ἀσχολιῶν τῶν τοῦ Σαββατῆραβδου, μὴ ἐξαιρουμένων οὐτε τῶν κληρικῶν, τῶν ἱεροφρατῶν, οἱ ὁποῖοι ἀκριβῶς ἐκίνησαν τὴν ὦραν εὐρίσκονται εἰς τοὺς ναοὺς, λόγω τοῦ ἐσπερινοῦ.
Γίνεται λοιπὸν σαφὲς ὅτι δὲν ἐνδιαφέρει τὴν ἐπιτροπὴν οὐδὲν ἄλλως ἢ τὴν ἐπιτροπὴν αὐτῶν, οὐτε ἡ ἐπιδρασίς τῶν ὁμιλιῶν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου, ἀφοῦ ἡ φωνὴ τοῦ ὁμιλητοῦ καθίσταται φωνὴ βωόντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ τὴν ἐνδιαφέρει ἰσῶς μόνον ἡ

διακοσμητικὴ ἀξία τοῦ ὀνόματος τοῦ ὁμιλοῦντος.
Αὐτὰ εἶνε πολὺ λυπηρὰ συμπτώματα, καὶ ὡς Ἑλλην θλιβομαί βαθῆως. Δὲν θλιβομαί βεβαίως διὰ τὴν ὑποτίμησιν τοῦ ἐαυτοῦ μου (εἶμαι ἀπηλλαγμένως παιδιοῦν τοῦταίτης ἀνοήτου φιλοδοξίας), ἀλλὰ θλιβομαί διότι περιφρονῶνται ὅσα θὰ ἔπρεπε ν' ἀποδοθῶν τὸ κυριώτερον ἔργον τοῦ Ἰδρύματος αὐτοῦ, εἶχε τοῦτο συναίσθησιν ἂν ἀποστολῆς του, ἀπᾶς ὀνομάζεται Ἐθνικῶν.
Ὅτι συνεργεῖ εἰς τὸν φωτισμὸν, εἰς τὸν πνευματικὸν φροντισμὸν καὶ εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ λαοῦ μας, παραβλεπρεῖται. Οἱ πνευματικὸ ἐργάται ποῦ ποιοῦν τὴν Ἑλλάδα καὶ θέλου νὰ δώσουν εἰς τοὺς Ἑλληνας τροφὴν ἁγίων καὶ καθαρῶν, ἡ ὁποία θὰ δυναμώσει τὸ πνεῦ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.